

LEKOVITA DEVOJČICA

Krenuo sam u poeziju poprilično siromašan;
Sa ruksakom na leđima
Burgijom
I crvenom paprikom.

Onda sam zakoračio u šumu.
Počeo sam da skupljam lekovite devojčice –
Homera, Dantea, Servantesa...
Nije bilo loše za početak!

A onda je buknuo proplanak
FUTURIZAM
DADAIZAM
NADREALIZAM
Avioni na aerodromskoj pisti
I slova u vazduhu.

Jedna lekovita devojčica sa dugačkom kosom
Pušila je marihuanu.
Ubrao sam devojčicu u šumi,
Odveo je u grad
I poklonio joj crvenu papriku.
Burgiju sam dao Bukovskom.
Ruksak je ostao prazan.

SLOVA KOJA NESTAJU

Suočen sa prazninom,
U sobi bez knjiga,
U gradu bez reklama,
U kafiću bez ljudi.

Hodam ulicama.
Zamišljam tekst –
Rečenice se nižu:
Kraj rečenice tačka,
Veliko slovo, nova rečenica.

Tekst izmiče,
Slova koja nestaju.
Gubim se u plivanju,
Plašim se polemosa
U belini papira.

NAŽALOST

Nažalost,
moraćemo još jednom sve da prođemo.
Potrpaće nas u vagone vozova
i voziće nas na klanje,
sedećemo u klupama učionice,
i slušaćemo o istim stvarima,
grla će nam biti suva,
a učitelji nas neće pustiti,
da pijemo vode
a moraćemo da izlazimo ispred table.

Nažalost,
ležaćemo u istim sobama,
jaukati na krevetima
usamljeni u snovima
i bolničari nas neće čuti...

Nažalost,
živećemo kao psi
u kartonskim kutijama
i nećemo slušati muziku.

Usamljene žardinjere
čudiće se civilizaciji.
Umišljena kretanja
uspavanih ljudi
između ružnih betonskih predmeta
iz čijih rupa svetle sijalice.

Došli smo do kraja
i još uvek se sećamo,
onog nedeljnog popodneva
srebrnih folija
i siromašnih pilećih bataka koje nismo pojeli
kada su vozovi otišli,
a mi sanjali u vagonima o dalekim morima.

Sve je bio samo san,
koji se morao okončati,
u krvavim slikama,
bez puno prostora
u ubrzanim plućima.

NE ZNAM KUDA DALJE

Zaspala sam,
Na hladnom betonu
I probudila se,
U elektronic
U folkloru
Udovi mi kameni,
Uniforma zelena
U levoj ruci kalašnjikov
U desnoj ručna bomba.

Zaboravljena
U istoriji
U cementu
Bez dlake na jeziku
I kose na glavi
Kukasti krst i zvezda petokraka
Kao braća blizanci.

Na zelenoj livadi
U postmodernističkom kiču
Plakala sam dugo, dugo
I slina se probila
I srce je ispalo
I reka je potekla
I oblak je kružio

Nespremna,
Čitala sam šta piše na poledini kutije čajnog peciva
– Sastojci sitnim slovima
maslac, voda, šećer, voćni ekstrakt, čokolada...
Iz betona, iz sobe
Sa lutkom u ruci
I prvim iskustvom
Ne znam kuda dalje...